

Bruxelles, 20 aprilie 2018
(OR. en)

8175/18

**Dosar interinstituțional:
2018/0104 (COD)**

**JAI 328
FRONT 96
VISA 83
FAUXDOC 28
CODEC 591
IA 104
FREMP 53**

PROPUNERE

Sursă:	Secretar general al Comisiei Europene, sub semnătura dlui Jordi AYET PUIGARNAU, director
Data primirii:	18 aprilie 2018
Destinatar:	DI Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Secretarul General al Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	COM(2018) 212 final
Subiect:	Propunere de REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI privind consolidarea securității cărților de identitate ale cetățenilor Uniunii și a documentelor de ședere eliberate cetățenilor Uniunii și membrilor de familie ai acestora care își exercită dreptul la liberă circulație

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul COM(2018) 212 final

Anexă: COM(2018) 212 final

Strasbourg, 17.4.2018
COM(2018) 212 final

2018/0104 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

privind consolidarea securității cărților de identitate ale cetățenilor Uniunii și a documentelor de ședere eliberate cetățenilor Uniunii și membrilor de familie ai acestora care își exercită dreptul la liberă circulație

(Text cu relevanță pentru SEE)

{SWD(2018) 110 final} - {SWD(2018) 111 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

Asigurarea securității documentelor de identitate și de călătorie reprezintă un element esențial în lupta împotriva terorismului și a criminalității organizate, precum și în construirea unei adevărate uniuni a securității. Multe dintre inițiativele luate de UE în ultimii ani pentru a îmbunătăți și a consolida gestionarea frontierelor externe se bazează pe securitatea documentelor de călătorie și de identitate. Recenta modificare a Codului frontierelor Schengen¹ impune statelor membre obligația de a verifica în mod sistematic toate persoanele și documentele lor de călătorie, indiferent de cetățenia titularului, prin consultarea Sistemului de informații Schengen (SIS) și a bazei de date a Interpolului privind documentele de călătorie furate și pierdute (SLTD).

Mobilitatea în rândul cetățenilor UE este în continuă creștere. Peste 15 milioane de cetățeni ai UE locuiesc și peste 11 milioane muncesc într-un alt stat membru decât cel ai căror resortisanți sunt². Peste un miliard de oameni călătoresc în fiecare an în UE sau îi trec frontierele externe³.

Prezenta propunere de regulament face parte din Planul de acțiune pentru a întări răspunsul european la fraudarea documentelor de călătorie, publicat în luna decembrie 2016,⁴ în care Comisia a identificat o serie de acțiuni menite să abordeze problema securității documentelor, inclusiv a securității cărților de identitate și a documentelor de ședere, în contextul recentelor atacuri teroriste din Europa. Obiectivele din planul de acțiune au fost ulterior reafirmate de Consiliu în concluziile sale⁵, care au urmat apelurilor repetate ale Consiliului de îmbunătățire a securității documentelor de identitate și de ședere⁶.

Deja în comunicarea sa din 2016 intitulată „Creșterea nivelului de securitate într-o lume a mobilității: îmbunătățirea schimbului de informații în cadrul combaterii terorismului și consolidarea frontierelor externe”⁷, Comisia a subliniat necesitatea existenței unor documente de călătorie și de identitate securizate ori de câte ori este necesar să se stabilească cu certitudine identitatea unei persoane, subliniind că o mai bună abordare s-ar baza pe sisteme solide de prevenire a abuzurilor și a amenințărilor la adresa securității interne care rezultă din deficiențe în materie de securitate a documentelor. În plus, în Raportul din 2017 privind

¹ Regulamentul (UE) 2017/458 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2017 de modificare a Regulamentului (UE) 2016/399 în ceea ce privește consolidarea verificărilor prin consultarea bazelor de date relevante la frontierele externe.

² Raportul anual din 2016 privind mobilitatea forței de muncă în interiorul UE (date din 2015).

³ Tabele privind călătoriile transfrontaliere ale cetățenilor UE în 2015 (toate motivele) – http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Tourism_statistics/ro.

⁴ COM(2016) 790 versiunea finală.

⁵ Concluziile Consiliului privind planul de acțiune al Comisiei pentru a întări răspunsul european la fraudarea documentelor de călătorie, adoptate la 27 martie 2017 <http://www.consilium.europa.eu/ro/press/press-releases/2017/03/27/jha-travel-document-fraud/>.

⁶ În 2005, statele membre adoptau deja în unanimitate concluziile Consiliului privind standardele minime referitoare la securitatea proceselor de eliberare a actelor de identitate ale statelor membre (Doc. Consiliului 14390/05). A urmat apoi o rezoluție în 2006 <http://register.consilium.europa.eu/doc/srv?l=EN&f=ST%2014938%202006%20INIT>.

⁷ COM(2016) 602 final.

cetățenia UE, Comisia s-a angajat să analizeze diferitele opțiuni de politică pentru a îmbunătăți securitatea cărților de identitate și a documentelor de ședere⁸.

Dintre cele douăzeci și șase de state membre ale UE care emit cărți de identitate pentru cetățenii lor, în 15 este o practică obișnuită și este obligatoriu ca titularii să dețină asupra lor un act de identitate⁹. În conformitate cu legislația UE privind libera circulație a persoanelor (Directiva 2004/38/CE¹⁰), cărțile de identitate pot fi utilizate de către cetățenii UE ca documente de călătorie atât atunci când călătoresc în interiorul UE, cât și atunci când intră în UE dintr-o țară terță, iar aceste documente sunt, într-adevăr, utilizate în mod frecvent pentru călătorii. De asemenea, statele membre au încheiat acorduri cu o serie de țări terțe care permit cetățenilor UE să călătorească în aceste țări folosind cartea de identitate națională. Este și cazul celor care călătoresc în țări terțe cu scopul de a se implica în activități teroriste și de a se întoarce apoi în UE.

În prezent, există variații semnificative între nivelurile de securitate ale cărților de identitate naționale eliberate de statele membre și ale documentelor de ședere pentru cetățenii UE care își au reședința în alt stat membru și pentru membrii familiilor acestora, ceea ce sporește riscul de falsificare și fraudare a documentelor, precum și dificultățile practice cu care se confruntă cetățenii atunci când încearcă să își exercite dreptul la liberă circulație.

Cetățenii UE își utilizează cărțile de identitate și pentru a-și dovedi identitatea în viața lor de zi cu zi în relația cu entitățile publice și private atunci când își exercită dreptul de a locui în altă țară din UE (cetățenii mobili ai UE).

În conformitate cu Directiva 2004/38/CE, cetățenilor mobili și membrilor de familie ai acestora care nu sunt resortisanți ai unui stat membru li se eliberează, de asemenea, documente care dovedesc că își au reședința în statul membru gazdă. Deși aceste documente de ședere nu sunt documente de călătorie, permisele de ședere pentru membrii de familie ai cetățenilor mobili ai UE care nu sunt ei înșiși resortisanți ai unui stat membru, utilizate împreună cu un pașaport conferă titularului dreptul de a intra pe teritoriul UE fără viză atunci când acesta îl însoțește sau i se alătură unui cetățean al UE.

Falsificarea documentelor sau falsa reprezentare a faptelor materiale referitoare la condițiile aferente dreptului de ședere au fost identificate ca fiind cel mai relevant caz de fraudă în contextul directivei,¹¹ care, la rândul său, prevede măsuri de combatere a unor astfel de fraude la articolul său 35.

În acest context, este esențial ca UE și, în special, statele membre, să-și intensifice eforturile pentru a îmbunătăți securitatea documentelor eliberate cetățenilor UE și membrilor lor de familie resortisanți ai țărilor terțe. Asigurarea unei securități sporite a documentelor este un factor important pentru îmbunătățirea securității în interiorul UE și la frontierele sale și pentru sprijinirea tranziției către o uniune a securității efectivă și reală. Includerea elementelor biometrice de identificare, în special a amprentelor digitale asigură o mai mare fiabilitate și securitate a documentelor. În acest context, scoaterea cât mai rapidă din uz a documentelor cu elemente de securitate scăzută este de o importanță crucială.

⁸ Concluziile Consiliului în legătură cu Raportul din 2017 privind cetățenia UE, adoptat la 11 mai 2017 <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-9080-2017-INIT/ro/pdf>.

⁹ În plus, în alte cinci state membre cetățenii sunt obligați să dețină un document nespecific, în scopuri de identificare. În practică, acesta este foarte frecvent o carte de identitate.

¹⁰ Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora (JO L 158, 30.4.2004, p. 77).

¹¹ COM(2009) 313 final.

Programul de lucru pentru 2018 al Comisiei Europene prevede prezentarea unei inițiative legislative (REFIT) pentru îmbunătățirea securității cărților de identitate și a documentelor de ședere eliberate cetățenilor UE și membrilor de familie ai acestora care nu sunt resortisanți ai unui stat membru¹². Scopul este de a întări securitatea europeană prin eliminarea lacunelor de securitate care rezultă din documentele nesigure și de a facilita exercitarea de către cetățenii mobili ai UE și de către membrii familiilor acestora a drepturilor lor la liberă circulație în UE prin creșterea fiabilității și a nivelului de acceptare a documentelor lor în situații transfrontaliere.

- **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică vizat**

Uniunea oferă cetățenilor săi un spațiu de libertate, securitate și justiție fără frontiere interne, în interiorul căruia este asigurată libera circulație a persoanelor și sunt prevăzute măsuri adecvate privind gestionarea frontierelor externe, azilul, imigrarea, prevenirea criminalității și a terorismului și combaterea acestor fenomene. Europeanii consideră că libera circulație este o realizare majoră a integrării europene. Aceasta se referă la dreptul de a intra și de a părăsi teritoriul unui alt stat membru, precum și dreptul de a trăi și de a locui acolo. Măsurile referitoare la libera circulație nu pot fi dissociate de măsurile introduse pentru a garanta securitatea în cadrul Uniunii Europene.

Multe dintre măsurile de securitate ale UE, cum ar fi verificările sistematice în Sistemul de informații Schengen prevăzute în Codul frontierelor Schengen¹³, se bazează pe necesitatea de a avea documente de călătorie și de identitate sigure. Îmbunătățirea schimbului de informații prin interoperabilitatea sistemelor de informații ale UE în materie de securitate, frontiere și gestionare a migrației, propusă recent de Comisie¹⁴, va depinde, de asemenea, de un nivel ridicat de securitate a documentelor, inclusiv pentru efectuarea verificărilor de identitate de către autoritățile competente de pe teritoriul statelor membre ale UE.

Directiva privind libera circulație (2004/38/CE) stabilește condițiile de exercitare a dreptului la liberă circulație și ședere (atât temporară, cât și permanentă) în Uniune pentru cetățenii UE și membrii familiilor acestora. Prezenta directivă prevede că, dacă dețin o carte de identitate sau un pașaport valabil, cetățenii UE și membrii familiilor lor pot intra și locui în alt stat membru și pot solicita în statul respectiv documentele de ședere corespunzătoare. Cu toate acestea, directiva nu reglementează modelul și standardele care trebuie respectate pentru cărțile de identitate utilizate pentru a intra sau a ieși de pe teritoriul statelor membre ale UE. În mod similar, aceasta nu prevede cerințe specifice pentru documentele de ședere eliberate cetățenilor UE și membrilor de familie ai acestora din afara UE, cu excepția titlului oferit

¹² De asemenea, acest subiect a fost discutat în cadrul platformei REFIT [opinia exprimată prin intermediul platformei REFIT privind contribuția transmisă de către un cetățean (LTL 242) referitoare la documentele de identitate și de călătorie, 7 iunie 2017]. Platforma REFIT a încurajat Comisia să analizeze fezabilitatea armonizării documentelor de identitate și de ședere sau a oricăruia dintre caracteristicile-cheie ale acestora, în vederea facilitării liberei circulații și a abordării provocărilor întâmpinate de către cetățenii mobili din UE în țările-gazdă.

¹³ Regulamentul (UE) 2017/458 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2017 de modificare a Regulamentului (UE) 2016/399 în ceea ce privește consolidarea verificărilor prin consultarea bazelor de date relevante la frontierele externe.

¹⁴ Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind instituirea unui cadru de interoperabilitate între sistemele de informații ale UE (cooperare polițienească și judiciară, azil și migrație), COM(2017) 794 final.

Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind instituirea unui cadru de interoperabilitate între sistemele de informații ale UE (frontiere și vize) și de modificare a Deciziei 2004/512/CE a Consiliului, a Regulamentului (CE) nr. 767/2008, a Deciziei 2008/633/JAI a Consiliului, a Regulamentului (UE) 2016/399 și a Regulamentului (UE) 2017/2226.

celor din urmă, și anume. „Permis de ședere de membru al familiei unui cetățean al Uniunii” (a se vedea Article 10(1) of Directive 2004/38).

În ultimii ani, au fost introduse standarde UE pentru mai multe documente de identitate și de călătorie utilizate în Europa. Legislația UE prevede deja cerințe care trebuie respectate pentru elementele de securitate și cele biometrice (fotografia facială și amprentele digitale) utilizate în pașapoartele și în documentele de călătorie emise de statele membre¹⁵ și pentru modelele uniforme de viză¹⁶ și de permis de ședere pentru resortisanții țărilor terțe¹⁷. Aceste standarde sunt, de asemenea, utilizate pentru permisele de mic trafic de frontieră¹⁸ și pentru permisele eliberate în temeiul legislației UE referitoare la migrația legală. A fost adoptat recent un nou model comun de permis de ședere pentru resortisanții țărilor terțe, în vederea îmbunătățirii în continuare a elementelor de securitate ale acestora¹⁹. În absența unor măsuri de armonizare, statele membre își pot alege modelul dorit pentru permisele de ședere și permisele de ședere permanentă pentru membrii de familie ai resortisanților țărilor terțe ai cetățenilor mobili ai UE. În acest context, statele membre pot alege să aplice același „model uniform”, astfel cum se prevede în Regulamentul (CE) nr. 1030/2002 al Consiliului de instituire a unui model uniform de permis de ședere pentru resortisanții țărilor terțe²⁰, modificat în 2017 după cum se menționează mai sus, cu condiția ca statutul lor de membri de familie ai unui cetățean al Uniunii să fie clar indicat pe permis și să fie evitată confundarea acestora cu permisele de ședere care fac obiectul Regulamentului 1030/2002²¹. În 2008, statele membre și-au exprimat, într-o declarație a Consiliului²², dorința de a utiliza modelul uniform în acest scop și mai multe state membre au aderat la acest angajament — fără forță juridică obligatorie.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

• Temei juridic

În temeiul articolului 21 din TFUE, cetățenii UE au dreptul să circule și să se stabilească liber pe teritoriul statelor membre ale UE. Articolul 21 prevede posibilitatea ca Uniunea să acționeze și să adopte dispoziții menite să faciliteze dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre în cazul în care măsurile pentru atingerea acestui obiectiv sunt necesare pentru a facilita exercitarea acestui drept. Se aplică procedura legislativă ordinară.

Propunerea de regulament urmărește să faciliteze exercitarea dreptului la liberă circulație al cetățenilor UE într-un mediu sigur, și anume să faciliteze dreptul lor de a călători și de a locui în orice stat membru cu cartea de identitate națională și de a se baza pe aceste cărți ca dovezi fiabile ale cetățeniei, precum și dreptul acestora de a se baza pe documentele de ședere care le-au fost eliberate în calitate de rezidenți ai unui stat membru altul decât țara lor de cetățenie.

Propunerea va permite utilizarea unor documente mai sigure, prin îmbunătățirea elementelor de securitate ale cărților naționale de identitate și ale documentelor de ședere, ceea ce le va

¹⁵ Regulamentul (CE) nr. 2252/2004 (JO L 385, 29.12.2004, p. 1). UK și IE nu sunt vizate de această măsură.

¹⁶ Regulamentul (CE) nr. 1683/95 (JO L 164, 14.7.1995, p. 1).

¹⁷ Regulamentul (CE) nr. 1030/2002 (JO L 157, 15.6.2002, p. 1).

¹⁸ Regulamentul (CE) nr. 1931/2006 (JO L 405, 30.12.2006, p. 1).

¹⁹ Regulamentul (UE) 2017/1954 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2017 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1030/2002 al Consiliului de instituire a unui model uniform de permis de ședere pentru resortisanții țărilor terțe.

²⁰ Regulamentul (CE) nr. 1030/2002 al Consiliului din 13 iunie 2002 de instituire a unui model uniform de permis de ședere pentru resortisanții țărilor terțe (JO L 157, 15.6.2002, p. 1).

²¹ Astfel cum se prevede la articolul 5a din Regulamentul nr. 1030/2002 al Consiliului.

²² Documentul Consiliului din 11 iunie 2008 (13.06), PV/CONS 26 JAI 188, 8622/08 ADD 1.

permite cetățenilor să-și exercite dreptul la liberă circulație într-un mediu mai sigur. Această măsură va proteja autoritățile publice și pe cetățenii UE și pe membrii familiilor lor împotriva criminalității, a falsificării și a fraudării documentelor. În consecință, prezenta propunere contribuie la îmbunătățirea securității globale în cadrul Uniunii Europene.

Articolul 21 alineatul (2) al TFUE prevede în mod expres un temei juridic pentru măsurile destinate să faciliteze exercitarea liberei circulații a cetățenilor UE, inclusiv prin reducerea riscului de fraudă sub forma falsificării documentelor și prin asigurarea încrederii necesare pentru libera circulație.

- **Subsidiaritatea (în cazul competențelor neexclusive)**

Amenințarea teroristă cu care se confruntă Uniunea Europeană este transnațională și nu poate fi abordată de către statele membre în mod individual. Activitățile teroriștilor și ale celor care se fac vinovați de infracțiuni grave au un caracter transfrontalier, și, după cum se subliniază în planul de acțiune din 2016, fraudarea documentelor a devenit un factor care favorizează activitățile lor infracționale. Cărțile de identitate și documentele de ședere sigure sunt elemente esențiale pentru a asigura încrederea necesară pentru libera circulație în interiorul unui spațiu de libertate și securitate.

În plus, Uniunea Europeană se angajează să faciliteze libera circulație a persoanelor într-un spațiu de libertate, securitate și justiție. Până în prezent, statele membre individuale și-au exercitat competențele în vederea aplicării politicilor naționale privind documentele de identitate și de ședere fără a ține seama neapărat de obiectivul de a facilita libera circulație a persoanelor sau de a ameliora securitatea în cadrul Uniunii. O serie de măsuri au fost deja adoptate pentru a rezolva problemele identificate la nivel național. De exemplu, unele state membre au creat registre online care permit organizațiilor din sectorul public și privat să verifice autenticitatea documentelor. Cu toate acestea, nu există o abordare comună pentru îmbunătățirea elementelor de securitate ale acestor documente și pentru stabilirea minimului de date pe care ar trebui să le conțină documentele. Acest lucru ridică probleme constante la nivelul statelor membre și lasă cale liberă tentativelor de fraudare a documentelor.

În cazul în care nu se adoptă măsuri consecvente la nivelul UE, lacunele în materie de securitate nu vor fi abordate într-o măsură suficientă. Lipsa de acțiune la nivelul UE va conduce, de asemenea, la mai multe probleme practice pentru cetățenii UE, autoritățile naționale și întreprinderi în condițiile în care cetățenii locuiesc și călătoresc pe teritoriul Uniunii și îi traversează frontierele. Abordarea problemelor sistemice în ceea ce privește securitatea și libera circulație, pentru a asigura un nivel ridicat de securitate pentru cărțile de identitate naționale și documentele de ședere și prin standarde comune minime impune în mod clar luarea unor măsuri la nivel european. Obiectivele oricărei inițiative de a remedia situația actuală nu pot fi realizate la nivel național. Toate aceste documente au o dimensiune europeană intrinsecă ca urmare a legăturii lor cu exercitarea drepturilor de liberă circulație a persoanelor într-un spațiu de libertate, securitate și justiție.

Prezentul regulament propus nu ar obliga statele membre să emită documente care nu sunt emise în prezent.

- **Proportionalitatea**

Acțiunea UE poate aduce o valoare adăugată considerabilă în abordarea acestor provocări și este, în multe cazuri, singura modalitate prin care se poate obține și menține un sistem convergent și compatibil. Securitatea în cadrul Uniunii Europene și la frontierele sale externe a fost supusă unor presiuni considerabile în ultimele luni și în ultimii ani. Provocările în curs în materie de securitate au subliniat legătura inextricabilă dintre libera circulație a persoanelor în interiorul Uniunii Europene și gestionarea fermă a frontierelor externe. Eficacitatea

măsurilor de îmbunătățire a securității și a gestionării frontierelor externe, cum ar fi verificările sistematice prin consultarea bazelor de date cu privire la toate persoanele, inclusiv la cetățenii UE, care trec frontierele externe este slăbită dacă instrumentul principal de identificare a cetățenilor este problematic, chiar și într-un context național.

De asemenea, este posibil ca cetățenii să nu se bazeze pe documentele lor pentru a-și exercita drepturile dacă nu pot avea certitudinea că documentele lor vor fi acceptate în afara statului (statelor) lor membru (membre) care le-a eliberat.

Eliminarea „cele mai slabe verigi” și introducerea unor standarde minime pentru informațiile furnizate în aceste documente și pentru elementele de securitate comune tuturor statelor membre care le emit va facilita exercitarea liberei circulații și va ameliora securitatea în interiorul UE și la frontierele sale. Numeroase state membre au pus deja la punct și au introdus cărți de identitate securizate astfel încât să prevină orice încercare de falsificare sau fraudare. Armonizarea completă nu poate fi garantată și se propune o măsură proporțională care să asigure standarde minime de securitate a documentelor. Aceasta presupune introducerea obligatorie a amprentelor digitale, care sunt cea mai sigură modalitate de stabilire a identității unei persoane, și o măsură proporțională având în vedere amenințările la adresa securității cu care se confruntă Uniunea Europeană. Pentru permisele de ședere eliberate membrilor de familie care sunt resortisanți ai țărilor terțe, se sugerează să se utilizeze același model ca și cel convenit deja la nivelul Uniunii în Regulamentul 1030/2002 în ceea ce privește permisele de ședere ale resortisanților țărilor terțe cărora li se aplică.

- **Alegerea instrumentului**

Un regulament este singurul instrument juridic care asigură punerea în aplicare directă și comună a legislației UE în toate statele membre. Într-un domeniu în care divergențele s-au dovedit a fi în detrimentul liberei circulații și a securității, un regulament va garanta realizarea convergenței dorite.

3. CONSULTĂRILE CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI EVALUĂRILE IMPACTULUI

- **Consultările cu părțile interesate**

Procesul de consultare a combinat instrumente cu un public-țintă mai general, cum este consultarea publică, cu consultări mai specifice ale statelor membre și ale grupurilor formate din părțile interesate. În plus, consultarea a ținut cont de răspunsurile directe venite din partea cetățenilor și de opinia exprimată prin platforma REFIT care încurajează Comisia să analizeze fezabilitatea armonizării documentelor de identitate și a permiselor de ședere sau a oricăruia dintre caracteristicile-cheie ale acestora, în vederea facilitării liberei circulații și a abordării dificultăților cu care se confruntă cetățenii mobili din UE în țările-gazdă.

Informații detaliate privind rezultatele procesului de consultare sunt disponibile în anexa 2 a evaluării impactului care însoțește prezenta propunere.

- **Obținerea și utilizarea expertizei**

Comisia a încheiat un contract cu Centre for Strategy & Evaluation Services (CSES) pentru realizarea unui studiu privind „Inițiativele de politică ale UE privind permisele de ședere și documentele de identitate menite să faciliteze exercitarea dreptului la liberă circulație” (finalizat în august 2017).

O analiză a conceptelor prezentate în inițiativă a fost efectuată de Centrul Comun de Cercetare al Comisiei.

Un studiu efectuat de Milieu în mai 2016 pentru Parlamentul European intitulat „Contextul juridic și politic pentru instituirea unui document de identitate european” a furnizat, de asemenea, informații utile²³.

- **Evaluarea impactului**

Evaluarea impactului care sprijină această propunere a primit un aviz favorabil din partea Comitetului de analiză a reglementării, cu unele sugestii de îmbunătățire²⁴. Evaluarea impactului a luat în considerare o serie de opțiuni pentru cărțile de identitate și permisele de ședere în comparație cu statu-quo-ul, inclusiv măsuri fără forță juridică obligatorie, cerințe comune minime și o armonizare mai amplă. Opțiunea statu-quo-ului nu a fost considerată satisfăcătoare, iar opțiune de armonizare mai amplă nu a fost considerată proporțională.

Opțiunea preferată a fost, prin urmare, stabilirea unor standarde minime de securitate pentru cărțile de identitate și a unor cerințe comune minime pentru permisele de ședere eliberate cetățenilor UE și, în cazul permiselor de ședere pentru membrii de familie din țări terțe ai cetățenilor UE, utilizarea modelului uniform comun de permis de ședere pentru resortisanții țărilor terțe. Această opțiune trebuie să fie însoțită de măsuri fără forță juridică obligatorie pentru a asigura o punere în aplicare fără probleme, adaptată la situația și nevoile specifice ale fiecărui stat membru.

Măsurile incluse în această opțiune vor îmbunătăți acceptarea documentelor pe întreg teritoriul UE și elementele de securitate sporită a documentelor pe care le prevede vor genera economii de costuri directe și recurente, precum și mai puține complicații pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, pentru administrațiile publice (de exemplu, polițiștii de frontieră care verifică documentele) și pentru operatorii de servicii publice și private (de exemplu, companiile aeriene, furnizorii de servicii de sănătate, se servicii bancare și de asigurare și furnizorii de securitate socială).

Alte beneficii ale opțiunii preferate includ o reducere a posibilităților de fraudare a documentelor și a furtului de identitate și un nivel în general mai ridicat de securitate (reducerea criminalității, a fraudelor și a terorismului) în interiorul UE și la frontierele sale. Ampretele digitale obligatorii au fost adăugate la opțiunea preferată pentru cărțile de identitate pentru a spori și mai mult eficacitatea din punct de vedere al securității. Includerea a două elemente de identificare biometrică (imagine facială, amprente digitale) va permite o mai bună identificare a persoanelor și va alinia nivelul de securitate al documentelor de identitate ale cetățenilor UE și al permiselor de ședere eliberate membrilor de familie dintr-o țară terță la nivelul aplicat în cazul pașapoartelor emise cetățenilor UE și al permiselor de ședere eliberate resortisanților țărilor terțe care nu sunt membri de familie ai cetățenilor UE). Libera circulație a persoanelor va fi, de asemenea, facilitată de îmbunătățirea securității documentelor, întrucât aceste măsuri vor permite o utilizare mai rapidă, mai facilă și mai sigură a documentelor respective.

Perioada de eliminare progresivă a cărților de identitate și a permiselor de ședere pentru membrii de familie ai cetățenilor UE care nu îndeplinesc cerințele prevăzute în opțiunea preferată a fost redusă la 5 de ani. Documentele cele mai puțin sigure vor fi eliminate în termen de 2 ani. Orice întârzieri în punerea în aplicare a acestor modificări ar crea lacune în materie de securitate pe termen lung și ar diminua eficacitatea și coerența cu alte măsuri de securitate adoptate recent în cadrul UE și la frontierele sale externe. Prin urmare, reducerea

²³ [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/556957/IPOL_STU\(2016\)556957_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/556957/IPOL_STU(2016)556957_EN.pdf).

²⁴ <http://ec.europa.eu/transparency/regdoc/?fuseaction=ia&language=ro>

perioadei de eliminare progresivă va accelera accesul la beneficiile în materie de securitate pe care le oferă documentele îmbunătățite.

- **Adecvarea reglementărilor și simplificarea**

Inițiativa este inclusă în Programul de lucru al Comisiei pentru 2018 în cadrul inițiativelor REFIT referitoare la spațiul de justiție și de drepturi fundamentale bazat pe încredere reciprocă.

Această inițiativă răspunde unui opinii exprimate prin intermediul platformei REFIT. În această opinie²⁵, platforma REFIT încurajează Comisia să analizeze fezabilitatea armonizării documentelor de identitate și de ședere sau a oricăruia dintre caracteristicile comune ale acestora în vederea facilitării liberei circulații și a abordării dificultăților cu care se confruntă cetățenii mobili din UE în țările-gazdă.

De asemenea, Comisia a analizat posibilitățile de a simplifica și a reduce sarcinile administrative. Printre beneficiarii acestei propuneri se numără atât cetățenii, cât și întreprinderile și administrațiile publice. Evaluarea impactului a estimat economiile de costuri recurente anuale generate, printre altele, de accelerarea verificărilor înainte de îmbarcare în întreaga UE, prin accelerarea verificărilor documentelor în întreaga UE la deschiderea unui cont bancar, prin diminuarea plăților compensatorii pentru autorități și companii aeriene. Cetățenii, întreprinderile și administrațiile publice vor beneficia, de asemenea, de mai puține complicații administrative printr-o mai bună cunoaștere a modelelor documentelor și a drepturilor pe care li le conferă acestea, precum și printr-o mai bună acceptarea documentelor mai sigure.

- **Drepturile fundamentale și protecția datelor**

Această propunere are un efect pozitiv asupra dreptului fundamental privind libertatea de circulație și de ședere consacrat la articolul 45 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (carta) prin abordarea dificultăților legate de recunoaștere și de nivelul insuficient de securitate atât al cărților de identitate, cât și al documentelor de ședere, în special pentru membrii de familie care sunt resortisanți ai țărilor terțe. Identificarea mai fiabilă a persoanelor va fi posibilă prin utilizarea datelor biometrice, care garantează exactitatea și protecția corespunzătoare a datelor cu caracter personal.

Prezenta propunere implică prelucrarea de date cu caracter personal, inclusiv de date biometrice. Există impacturi potențiale asupra drepturilor fundamentale ale persoanelor, și anume asupra articolului 7 din cartă privind respectarea vieții private și a articolului 8 privind dreptul la protecția datelor cu caracter personal. Prelucrarea datelor cu caracter personal ale persoanelor fizice, inclusiv colectarea, accesul și utilizarea datelor cu caracter personal, afectează dreptul la viața privată și dreptul la protecția datelor cu caracter personal prevăzute în cartă. Orice atingere adusă acestor drepturi fundamentale trebuie să fie justificată²⁶.

²⁵ Opinia exprimată prin intermediul platformei REFIT XIII.3a, adoptată în iunie 2017

²⁶ Curtea de Justiție a Uniunii Europene (CJUE) a stabilit criteriile pentru justificarea unei astfel de atingeri, în contextul Regulamentului 2252/2004 în cauza C-291/12 *Schwarz/Stadt Bochum*, ECLI:EU:C:2013:670. Curtea a reamintit faptul că restrângerile aduse exercitării drepturilor prevăzute de cartă trebuie să fie „prevăzute de lege, să respecte substanța acestor drepturi și, cu respectarea principiului proporționalității, să fie necesare și să răspundă efectiv unor obiective de interes general recunoscute de Uniune sau necesității protejării drepturilor și libertăților celorlalți” și a constatat că obiectivul de a preveni falsificarea pașapoartelor și al doilea, de a preveni utilizarea frauduloasă a acestora a îndeplinit aceste criterii.

În ceea ce privește dreptul la protecția datelor cu caracter personal, inclusiv securitatea datelor, se aplică legislația UE relevantă²⁷, și anume Regulamentul 2016/679. Nu este prevăzută nicio derogare de la regimul de protecție a datelor al Uniunii, iar statele membre trebuie să aplice norme și condiții clare și garanții solide, în conformitate cu acquis-ul UE în materie de protecție a datelor, după caz. Includerea obligatorie a datelor biometrice în cărțile de identitate ale cetățenilor UE și în permisele de ședere eliberate membrilor de familie din țări terțe ai cetățenilor Uniunii va fi pusă în aplicare cu garanții specifice, în concordanță cu cele în vigoare pentru pașapoarte și alte documente de călătorie²⁸ și pentru permisele de ședere²⁹.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Propunerea nu are nicio implicație pentru bugetul UE.

5. ALTE ELEMENTE

- **Planurile de punere în aplicare și măsurile de monitorizare, evaluare și raportare**

Pentru a asigura punerea în aplicare eficace a măsurilor prevăzute și pentru a monitoriza rezultatele sale, Comisia va continua să lucreze îndeaproape cu părțile interesate relevante din cadrul autorităților naționale și al agențiilor UE.

Comisia va adopta un program de monitorizare a realizărilor, a rezultatelor și a impactului prezentului regulament. Programul de monitorizare stabilește mijloacele care vor fi utilizate pentru colectarea datelor și a altor dovezi necesare și intervalele de timp la care se va face colectarea respectivă. Statele membre ar trebui să raporteze Comisiei, la un an după intrarea în vigoare și, ulterior, anual, unele informații care sunt considerate esențiale pentru a monitoriza în mod eficace funcționarea prezentului regulament. Cele mai multe dintre aceste informații vor fi colectate de către autoritățile competente în cursul exercitării atribuțiilor lor și, prin urmare, nu vor necesita eforturi suplimentare de colectare.

Comisia va evalua eficacitatea, eficiența, relevanța, coerența și valoarea adăugată a UE adusă de cadrul juridic propus cel mai devreme la 6 ani de la data aplicării, pentru a se asigura că există suficiente date referitoare la aplicarea regulamentului. Evaluarea trebuie să includă consultări cu părțile interesate pentru a obține feedback cu privire la efectele modificărilor legislative și ale măsurilor fără forță juridică obligatorie puse în aplicare. Criteriul de referință în raport cu care vor fi măsurate progresele este situația existentă la momentul intrării în vigoare a actului legislativ.

- **Explicarea detaliată a dispozițiilor specifice ale propunerii**

Capitolul I (articolele 1 și 2) din propunere descrie obiectul și domeniul de aplicare al regulamentului. Acesta se referă la toate documentele legate de exercitarea liberei circulații de

²⁷ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) și Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmării penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Deciziei-cadru 2008/977/JAI a Consiliului.

²⁸ Regulamentul (CE) nr. 2252/2004 al Consiliului.

²⁹ Regulamentul (CE) nr. 1030/2002 al Consiliului.

către cetățenii UE și membrii familiilor acestora care sunt menționate în Directiva 2004/38/CE privind libera circulație. Printre acestea se numără cărțile de identitate naționale care permit ieșirea și intrarea într-un alt stat membru, documentele de ședere eliberate cetățenilor UE și permisele de ședere eliberate membrilor de familie ai cetățenilor UE care sunt resortisanți ai unei țări terțe.

Capitolul II detaliază la articolul 3 cerințele generale, inclusiv elementele minime de securitate pe care trebuie să le respecte cărțile de identitate naționale. Acestea se bazează pe specificațiile documentului OACI 9303. Aceste specificații OACI sunt comune pentru documentele de călătorie cu citire optică și asigură interoperabilitatea globală atunci când aceste documente sunt verificate prin inspecție vizuală și mijloace de citire optică.

Articolul 4 descrie cerințele specifice care trebuie luate în considerare în momentul colectării datelor biometrice.

Articolul 5 prevede o perioadă de eliminare progresivă a modelelor anterioare de cinci ani, cu excepția permiselor care nu pot fi citite automat, în conformitate cu documentul OACI nr. 9303 partea 3 (a șaptea ediție, 2015), care vor trebui scoase din uz în termen de doi ani de la data aplicării prezentului regulament. Aceste perioade de eliminare progresivă permit UE și statelor sale membre să găsească o soluție pentru a aborda cât mai rapid posibil problemele de securitate actuale ale cărților de identitate, ținând totodată cont de cerințele de interoperabilitate în cazul în care cărțile de identitate nu îndeplinesc standardele stabilite în documentul OACI nr. 9303 partea 3 cu privire la citirea cu dispozitive de citire optică.

Capitolul III (articolul 6) se referă la permisele de ședere eliberate cetățenilor UE. Aceste documente sunt disponibile pentru cetățenii UE care și-au exercitat dreptul la liberă circulație și dreptul de ședere în statul membru gazdă, drept de care beneficiază direct în temeiul Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene.

Ele constituie, de asemenea, o dovadă a șederii. Standardele minime de securitate în ceea ce privește modelul acestor documente va facilita verificarea și autentificarea acestora de către celelalte state membre, în special în statul membru de origine al cetățeanului.

Capitolul IV se referă la permisele de ședere eliberate membrilor de familie ai cetățenilor UE care și-au exercitat dreptul de liberă circulație. Aceste permise sunt eliberate pentru membrii de familie care nu sunt ei înșiși cetățeni ai Uniunii. Permisele recunosc dreptul de ședere derivat în statul membru gazdă care le este conferit în calitate de membri de familie ai cetățenilor UE care și-au exercitat dreptul de liberă circulație. În plus, în cazul în care acești membri de familie sunt supuși obligației de a deține viză de intrare în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 539/2001 sau, dacă este cazul, cu legislația națională, permisele de ședere îi scutesc de obligația de a deține viză atunci când însoțesc un cetățean al Uniunii sau i se alătură acestuia.

Fiind vorba de un document care poate duce la o exonerare de obligația de a deține viză în aceste condiții, nivelul de securitate al caracteristicilor sale ar trebui să fie consolidat. În mod concret, elementele de securitate ar trebui să fie aceleași ca cele prevăzute pentru permisele de ședere eliberate resortisanților țărilor terțe de către statele membre de Regulamentul (CE) nr. 1030/2002 al Consiliului de instituire a unui model uniform de permis de ședere pentru resortisanții țărilor terțe (articolul 7), astfel cum a fost modificat. Cu toate acestea, astfel cum se prevede la articolul 10 alineatul (1) din Directiva 2004/38/CE, statutul de membru de familie al unui cetățean al Uniunii trebuie să fie indicat în titlul documentului. Statele membre pot utiliza un cod standardizat, în special dacă indicarea acestui lucru este prea lungă pentru a încăpea în câmpul de titlu.

Detaliile privind modalitățile practice de eliminare progresivă a permiselor de ședere neconforme sunt prevăzute la articolul 8. Permisele care au fost deja emise în conformitate cu modelul uniform descris în Regulamentul 1030/2002 al Consiliului, modificat prin Regulamentul 380/2008, dar care nu conțin încă modificările introduse prin Regulamentul (UE) 2017/1954, vor fi eliminate treptat în termen de cinci ani de la data punerii în aplicare a regulamentului propus. Pentru celelalte permise, care încă nu au încorporat modificările introduse prin Regulamentul nr. 380/2008 și care nu corespund cu nivelul de securitate a documentelor impus de regulamentul menționat, este prevăzută o perioadă de eliminare progresivă mai scurtă, de doi ani.

Capitolul V stabilește dispozițiile comune pentru cele trei tipuri de documente.

Articolul 9 descrie obligația statelor membre de a desemna puncte de contact pentru punerea în aplicare a regulamentului.

Articolul 10 stabilește cadrul pentru protecția datelor și aduce precizări suplimentare cu privire la garanțiile de protecție a datelor.

Articolul 11 stabilește instituirea, de către Comisie, a unui program detaliat de monitorizare a realizărilor, a rezultatelor și a impactului prezentului regulament.

Articolul 12 prevede prezentarea, de către Comisie, a unui raport privind punerea în aplicare a prezentului regulament și a unui raport privind principalele constatări ale evaluării către Parlamentul European, Consiliu și Comitetul Economic și Social European. Comisia ar trebui să efectueze o evaluare a prezentului regulament în conformitate cu Orientările Comisiei privind o mai bună legiferare și în temeiul punctelor 22 și 23 din Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016³⁰. Pentru a fi în măsură să publice un astfel de raport, Comisia trebuie să se bazeze pe informațiile furnizate de statele membre.

Articolul 13 prevede ca regulamentul să intre în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării sale în Jurnalul Oficial al Comisiei Europene și să se aplice după 12 luni de la intrarea sa în vigoare.

³⁰ Acordul interinstituțional între Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Europeană privind o mai bună legiferare din data de 13 aprilie 2016; JO L 123, 12.5.2016, p. 1–14.

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

privind consolidarea securității cărților de identitate ale cetățenilor Uniunii și a documentelor de ședere eliberate cetățenilor Uniunii și membrilor de familie ai acestora care își exercită dreptul la liberă circulație

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 21 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor²,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Tratatul EU au hotărât să faciliteze libera circulație a persoanelor, asigurând totodată siguranța și securitatea popoarelor lor, prin instaurarea unui spațiu de libertate, securitate și justiție, în conformitate cu dispozițiile Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene.
- (2) Cetățenia Uniunii Europene îi conferă fiecărui cetățean al Uniunii dreptul la liberă circulație, sub rezerva anumitor limitări și condiții. Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului pune în aplicare acest drept³. Articolul 45 din cartă prevede, de asemenea, libertatea de circulație și de ședere. Libertatea de circulație implică dreptul de a intra și a ieși din statele membre cu o carte de identitate valabilă sau cu un pașaport valabil.
- (3) În temeiul articolului 4 din Directiva 2004/38/CE, statele membre trebuie să elibereze și să reînnoiască cărțile de identitate sau pașapoartele resortisanților lor în conformitate cu legislația națională. În plus, articolul 8 din Directiva 2004/38/CE prevede că statele membre pot cere cetățenilor Uniunii Europene și membrilor familiilor acestora să se înregistreze la autoritățile competente. Statele membre sunt obligate să elibereze certificate de înregistrare pentru cetățenii

¹ JO C , , p. .

² JO C , , p. .

³ Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora (JO L 158, 30.4.2004, p. 77).

Uniunii în condițiile prevăzute la articolul în cauză. De asemenea, statele membre sunt obligate să elibereze permise de ședere pentru membrii de familie care nu sunt resortisanți ai unui stat membru și, la cerere, să emită documente care atestă șederea permanentă și permise de ședere permanentă.

- (4) Articolul 35 din Directiva 2004/38/CE prevede că statele membre pot adopta măsurile necesare pentru a refuza, anula sau retrage orice drept conferit prin respectiva directivă, în caz de abuz de drept sau fraudă. Falsificarea documentelor sau falsa prezentare a unui fapt material referitor la condițiile atașate acordării dreptului de ședere au fost identificate ca fiind cazuri tipice de fraudă în temeiul directivei⁴.
- (5) Planul de acțiune privind securitatea documentelor din decembrie 2016 a abordat problema riscului asociat fraudării cărților de identitate și a documentelor de ședere⁵, iar în Raportul din 2017 privind cetățenia, Comisia și-a asumat angajamentul de a analiza opțiunile de politică pentru îmbunătățirea securității cărților de identitate și a documentelor de ședere.
- (6) Prezentul regulament nu impune statelor membre să introducă cărți de identitate sau documente de ședere în cazul în care acestea nu sunt prevăzute în dreptul lor intern, și nici nu afectează competența statelor membre de a elibera alte permise de ședere în temeiul legislației naționale în afara domeniului de aplicare al legislației Uniunii, de exemplu permise de ședere pentru toți rezidenții de pe teritoriul statelor membre, indiferent de cetățenia acestora.
- (7) Prezentul regulament nu afectează utilizarea cărților de identitate și a documentelor de ședere cu funcția de identificare electronică de către statele membre în alte scopuri și nici nu afectează normele prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului,⁶ care prevede recunoașterea reciprocă la nivelul Uniunii a identificărilor electronice în ceea ce privește accesul la serviciile publice și îi ajută pe cetățenii care circulă în alt stat membru prin impunerea obligației ca mijloacele de identificare electronică să fie recunoscute în alt stat membru. Cărțile de identitate îmbunătățite ar trebui să faciliteze identificarea și să contribuie la un mai bun acces la servicii.
- (8) Pentru a putea asigura verificarea adecvată a cărților de identitate și a documentelor de ședere, statele membre trebuie să utilizeze titlul corect pentru fiecare tip de document. Pentru a facilita verificarea documentelor în alte state membre, titlul documentului trebuie să figureze, de asemenea, în cel puțin una dintre celelalte limbi oficiale ale instituțiilor Uniunii.
- (9) Este necesară includerea unor elemente de securitate pentru a se verifica dacă un document este autentic și pentru a stabili identitatea unei persoane. Stabilirea unor standarde minime de securitate și integrarea datelor biometrice în cărțile de identitate și în permisele de ședere ale membrilor de familie care nu au cetățenia unui stat membru este un pas important pentru utilizarea mai sigură în Uniune a acestor documente. Includerea acestor elemente biometrice de identificare ar

⁴ COM (2013) 837 final din 25.11.2013, p.7 și COM (2009) 313 final din 2.7.2009, p.15.

⁵ COM(2016) 790 final.

⁶ Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind identificarea electronică și serviciile de încredere pentru tranzacțiile electronice pe piața internă și de abrogare a Directivei 1999/93/CE (JO L 257, 28.8.2014, p. 73).

trebui să le permită cetățenilor să beneficieze pe deplin de drepturile lor la liberă circulație.

- (10) Specificațiile documentului 9303 (a șaptea ediție, 2015) al Organizației Aviației Civile Internaționale (OACI) referitoare la documentele care pot fi citite automat și care asigură interoperabilitatea globală, inclusiv pentru citirea cu ajutorul dispozitivelor de citire optică și pentru utilizarea inspecției vizuale, ar trebui luate în considerare în sensul prezentului regulament.
- (11) Procedura de luare a amprentelor digitale și a imaginii faciale trebuie să ia în considerare nevoile specifice ale copiilor și să se recurgă la aceasta cu aplicarea garanțiilor prevăzute la articolul 24 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și în Convenția Organizației Națiunilor Unite privind drepturile copilului.
- (12) Introducerea de standarde minime de securitate și referitoare la modelul care trebuie utilizat pentru cărțile de identitate ar trebui să permită statelor membre să se bazeze pe autenticitatea acestor documente atunci când cetățenii UE își exercită dreptul la liberă circulație. Deși este menținută posibilitatea de a prevedea caracteristici suplimentare la nivel național, ar trebui să se asigure faptul că aceste caracteristici nu diminuează eficiența caracteristicilor de securitate comune sau nu afectează negativ interoperabilitatea transfrontalieră a cărților de identitate, cum ar fi posibilitatea ca aceste cărți de identitate să fie citite optic cu ajutorul unor dispozitive utilizate de alte statele membre decât cele care le-au eliberat.
- (13) Prezentul regulament respectă obligațiile stabilite în Convenția Organizației Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap, care a fost ratificată de toate statele membre și de Uniune⁷. Prin urmare, ar trebui încurajată integrarea unor caracteristici suplimentare, care să facă respectivele cărți de identitate mai accesibile și mai ușor de utilizat pentru persoanele cu handicap, cum ar fi persoanele cu deficiențe de vedere.
- (14) Documentele de ședere emise cetățenilor Uniunii ar trebui să conțină anumite informații, pentru a se asigura identificarea cetățenilor în toate statele membre. Acest lucru ar trebui să faciliteze recunoașterea exercitării de către cetățenii mobili ai UE a dreptului lor la liberă circulație și a drepturilor inerente acestei exercitări, dar armonizarea nu ar trebui să depășească ceea ce este necesar pentru a remedia deficiențele documentelor actuale.
- (15) În ceea ce privește permisele de ședere eliberate membrilor de familie care nu sunt resortisanți ai unui stat membru, este necesar să se utilizeze același model și aceleași caracteristici de securitate ca și cele prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1030/2002 al Consiliului⁸ de instituire a unui model uniform pentru permisele de ședere pentru resortisanții țărilor terțe, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (UE) 2017/1954⁹. Pe lângă faptul că servesc drept dovadă a dreptului de ședere, respectivele permise de ședere îi scutesc pe deținătorii lor

⁷ JO L 23, 26.11.2009.

⁸ Regulamentul (CE) nr. 1030/2002 al Consiliului din 13 iunie 2002 de instituire a unui model uniform de permis de ședere pentru resortisanții țărilor terțe (JO L 157, 15.6.2002, p. 1).

⁹ JO L 286 din 1.11.2017, p. 9.

(care sunt altfel supuși obligației de a avea viză) de necesitatea de a obține viză în cazul în care însoțesc un cetățean al Uniunii pe teritoriul Uniunii ori i se alătură acestuia.

- (16) Articolul 10 din Directiva 2004/38/CE prevede că documentele eliberate membrilor de familie care nu sunt resortisanți ai unui stat membru trebuie denumite „Permis de ședere de membru al familiei unui cetățean al Uniunii”.
- (17) Cărțile de identitate și permisele de ședere pentru un membru al familiei unui cetățean al Uniunii care nu îndeplinesc într-o măsură suficientă cerințele de securitate ar trebui eliminate treptat, ținându-se seama atât de riscurile în materie de securitate, cât și de costurile suportate de statele membre. În general, o perioadă de cinci ani ar trebui să fie suficientă pentru a se asigura un echilibru între frecvența cu care sunt înlocuite în general documentele respective și necesitatea remedierii acestei lacune în materie de securitate cu care se confruntă Uniunea Europeană. Cu toate acestea, pentru permisele care nu au anumite caracteristici importante, în special cele care nu permit citirea cu ajutorul dispozitivelor de citire optică, trebuie să se aplice, din motive de securitate, o perioadă mai scurtă, de doi ani.
- (18) În ceea ce privește datele cu caracter personal care sunt prelucrate în contextul aplicării prezentului regulament, se aplică Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor)¹⁰. Este necesar să se specifice mai în detaliu garanțiile aplicabile datelor cu caracter personal prelucrate. Persoanele vizate ar trebui să fie pe deplin informate cu privire la existența, în documentele lor, a mediului de stocare care conține datele lor biometrice, inclusiv cu privire la accesibilitatea fără contact a acestuia, precum și cu privire la toate situațiile în care sunt folosite datele care figurează în cărțile lor de identitate și în permisele lor de ședere. În orice caz, persoanele vizate ar trebui să aibă acces la datele cu caracter personal care sunt prelucrate în cărțile lor de identitate și în documentele lor de ședere și să le poată corecta.
- (19) Este necesar să se precizeze în prezentul regulament temeiul juridic pentru colectarea și stocarea datelor pe suportul de stocare din cărțile de identitate și din documentele de ședere. În conformitate cu legislația națională sau cu dreptul Uniunii, statele membre pot stoca alte date pe un suport de stocare pentru serviciile electronice sau în alte scopuri legate de cartea de identitate sau de permisul de ședere. Prelucrarea acestor date, inclusiv colectarea acestora și scopurile în care pot fi utilizate trebuie să fie autorizate de legislația națională sau a Uniunii. Toate datele naționale ar trebui să fie separate în mod fizic sau logic de datele biometrice menționate în prezentul regulament.
- (20) Statele membre ar trebui să aplice prezentul regulament în termen de cel mult 12 luni de la intrarea sa în vigoare. Începând de la data aplicării prezentului regulament, statele membre ar trebui să elibereze documente care respectă cerințele stabilite în prezentul regulament.

¹⁰ JO L 119, 4.5.2016, p. 1.

- (21) Comisia ar trebui să prezinte un raport privind punerea în aplicare a prezentului regulament după trei ani de la data aplicării acestuia, inclusiv în ceea ce privește adecvarea nivelului de securitate. În conformitate cu punctele 22 și 23 din Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare¹¹, Comisia ar trebui să efectueze o evaluare a prezentului regulament pe baza informațiilor colectate prin mecanisme specifice de monitorizare pentru a evalua efectele reale ale regulamentului și necesitatea unor măsuri suplimentare.
- (22) Deoarece obiectivele prezentului regulament nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, dar pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul menționat, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru îndeplinirea respectivelor obiective.
- (23) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și se conformează principiilor recunoscute în special de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, mai ales a dreptului la respectarea vieții private și de familie, dreptul la protecția datelor cu caracter personal, dreptul la libertatea de mișcare și dreptul la o cale de atac eficientă,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

OBIECT, DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament consolidează standardele de securitate aplicabile cărților de identitate eliberate de statele membre propriilor cetățeni, precum și documentelor de ședere eliberate de statele membre cetățenilor Uniunii și membrilor familiilor acestora atunci când își exercită dreptul la liberă circulație.

Articolul 2

Domeniul de aplicare

Prezentul regulament se aplică:

- (a) cărților de identitate eliberate de statele membre pentru proprii cetățeni, astfel cum se menționează la articolul 4 alineatul (3) din Directiva 2004/38/CE;
- (b) certificatelor de înregistrare eliberate cetățenilor Uniunii care locuiesc mai mult de trei luni într-un stat membru gazdă, în conformitate cu articolul 8 din Directiva 2004/38/CE, precum și documentelor care atestă șederea permanentă,

¹¹ Acordul interinstituțional între Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Europeană privind o mai bună legiferare din data de 13 aprilie 2016; JO L 123, 12.5.2016, p. 1-14.

eliberate cetățenilor Uniunii la cerere, în conformitate cu articolul 19 din Directiva 2004/38/CE;

- (c) permiselor de ședere eliberate membrilor de familie ai cetățenilor UE care nu sunt resortisanți ai unui stat membru, în conformitate cu articolul 10 din Directiva 2004/38/CE, și permiselor de ședere permanentă eliberate membrilor de familie ai cetățenilor Uniunii care nu sunt resortisanți ai unui stat membru, în conformitate cu articolul 20 din Directiva 2004/38/CE.

CAPITOLUL II

CĂRȚILE NAȚIONALE DE IDENTITATE

Articolul 3

Standarde de securitate/model/specificații

- (1) Cărțile de identitate eliberate de statele membre trebuie să respecte modelul ID-1 și standardele minime de securitate stabilite în documentul OACI nr. 9303 (a șaptea ediție, 2015).
- (2) Titlul documentului („Carte de identitate”) apare în limba sau limbile oficiale ale statului membru emitent și cel puțin într-o altă limbă oficială a instituțiilor Uniunii.
- (3) Cărțile de identitate includ un suport de stocare de înaltă securitate, care conține o imagine facială a titularului cardului și două amprente digitale, în modele interoperabile.
- (4) Suportul de stocare trebuie să aibă o capacitate suficientă pentru a garanta integritatea, autenticitatea și confidențialitatea datelor. Datele stocate sunt accesibile fără contact direct și sunt securizate, astfel cum se prevede în deciziile de punere în aplicare ale Comisiei adoptate în conformitate cu articolul 2 din Regulamentul (CE) nr. 1030/2002.
- (5) Sunt exonerate de obligația de a se supune amprentării digitale următoarele persoane:
 - (a) copiii sub 12 ani;
 - (b) persoanele pentru care prelevarea amprentelor digitale este fizic imposibilă.
- (6) Statele membre pot introduce detalii și observații pentru uzul național, în funcție de obligațiile prevăzute în acest sens în dispozițiile naționale.
- (7) În cazul în care statele membre includ o interfață dublă sau un mediu de stocare separat în cartea de identitate, suportul de stocare suplimentar trebuie să respecte standardele ISO în materie și să nu interfereze cu suportul de stocare menționat la alineatul (3).
- (8) În cazul în care statele membre stochează în cărțile de identitate date pentru servicii electronice cum ar fi e-guvernarea și comerțul electronic, datele naționale trebuie să fie separate în mod fizic sau logic de datele biometrice menționate la alineatul (3).

- (9) În cazul în care statele membre adaugă elemente naționale de securitate pentru cărțile de identitate, acestea trebuie să nu aducă atingere interoperabilității transfrontaliere a cărților de identitate și eficienței standardelor minime de securitate.
- (10) Cărțile de identitate trebuie să aibă o durată maximă de valabilitate de 10 ani. Se pot acorda derogări pentru anumite grupe de vârstă.

Articolul 4

Colectarea elementelor biometrice de identificare

- (1) Elementele biometrice de identificare se colectează de către persoane calificate și autorizate în mod corespunzător, desemnate de către autoritățile naționale responsabile cu eliberarea cărților de identitate.
- (2) În cazul în care sunt întâmpinate dificultăți în colectarea elementelor biometrice de identificare, statele membre se asigură că există proceduri corespunzătoare care garantează respectarea demnității persoanei în cauză.

Articolul 5

Eliminarea progresivă

Cărțile de identitate care nu îndeplinesc cerințele prevăzute la articolul 3 încetează să fie valabile la data expirării lor sau în termen de cinci ani de la [data aplicării prezentului regulament], oricare dintre aceste date este mai apropiată. Cu toate acestea, cărțile de identitate care nu includ zona funcțională de citire optică (MRZ) în conformitate cu documentul OACI nr. 9303 partea 3 (a șaptea ediție, 2015) își încetează valabilitatea la expirarea lor sau în termen de doi ani de la [data aplicării prezentului regulament], oricare dintre acestea survine mai întâi.

CAPITOLUL III PERMISELE DE ȘEDERE PENTRU CETĂȚENII UNIUNII

Articolul 6

Informații minime care trebuie indicate

Permisele de ședere eliberate de statele membre pentru cetățenii Uniunii trebuie să indice cel puțin următoarele elemente:

- (a) titlul documentului în limba sau limbile oficiale ale statului membru emitent și cel puțin într-o altă limbă oficială a instituțiilor Uniunii;
- (b) indicarea clară a faptului că documentul este eliberat în conformitate cu Directiva 2004/38/CE;
- (c) numărul documentului;
- (d) numele (numele de familie și prenumele titularului);
- (e) data nașterii titularului;

- (f) data eliberării;
- (g) locul eliberării.

CAPITOLUL IV

PERMISELE DE ȘEDERE PENTRU MEMBRII DE FAMILIE CARE NU SUNT RESORTISANȚI AI UNUI STAT MEMBRU

Articolul 7

Model uniform

- (1) Atunci când eliberează permise de ședere pentru membrii de familie ai cetățenilor Uniunii care nu sunt resortisanți ai unui stat membru, statele membre trebuie să utilizeze același model ca cel stabilit prin dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 1030/2002 al Consiliului de instituire a unui model uniform de permis de ședere pentru resortisanții țărilor terțe, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (UE) 2017/1954 și astfel cum a fost pus în aplicare prin dispozițiile Deciziei C(2002) 3069 a Comisiei din 14 august 2002 de stabilire a specificațiilor tehnice pentru punerea în aplicare a modelului uniform de permis de ședere pentru resortisanții țărilor terțe, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Decizia C(2013) 6178 a Comisiei din 30.9.2013.
- (2) Prin derogare de la alineatul (1), permisul trebuie să indice în mod clar faptul că este eliberat în conformitate cu Directiva 2004/38/CE și trebuie să aibă titlul „Permis de ședere de membru al familiei unui cetățean al Uniunii” sau, respectiv, „Permis de ședere permanentă de membru al familiei unui cetățean al Uniunii”. Statele membre pot utiliza codul standardizat „Art 10 DIR 2004/38/EC” sau, respectiv, „Art 20 DIR 2004/38/EC”.
- (3) Statele membre pot introduce date destinate uzului național în conformitate cu legislația lor națională. Atunci când introduc și stochează aceste date, statele membre trebuie să respecte aceleași cerințe ca cele prevăzute la articolul 4 al doilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1030/2002 al Consiliului, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (UE) 2017/1954.

Articolul 8

Eliminarea progresivă a permiselor de ședere existente

- (1) Permisele de ședere pentru membrii familiei cetățenilor Uniunii care nu sunt resortisanți ai unui stat membru, care, la *[data intrării în vigoare a prezentului regulament]*, nu sunt conforme cu modelul prevăzut pentru permisele de ședere în Regulamentul (CE) nr. 1030/2002, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 380/2008 al Parlamentului European și al Consiliului, încetează să fie valabile la data expirării lor sau în termen de *[doi ani de la data aplicării prezentului regulament]*, oricare dintre acestea survine mai întâi.
- (2) Permisele de ședere pentru membrii familiei cetățenilor Uniunii care nu sunt resortisanți ai unui stat membru, care, la *[data intrării în vigoare a prezentului*

regulament], sunt conforme cu modelul prevăzut pentru permisele de ședere în Regulamentul (CE) nr. 1030/2002, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 380/2008 al Parlamentului European și al Consiliului, dar nu sunt conforme cu modelul prevăzut în Regulamentul (CE) nr. 1030/2002, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2017/1954, încetează să fie valabile la data expirării lor sau în termen de [*cinci ani de la data aplicării prezentului regulament*], oricare dintre acestea survine mai întâi.

CAPITOLUL V DISPOZIȚII COMUNE

Articolul 9

Punct de contact

- (1) Fiecare stat membru desemnează o singură autoritate ca punct de contact pentru punerea în aplicare a prezentului regulament. Statele comunică numele acestei autorități Comisiei și celorlalte state membre. În cazul în care un stat membru își modifică autoritatea desemnată, acesta informează Comisia și celelalte state membre în consecință.
- (2) Statele membre se asigură că punctele de contact au cunoștință de serviciile de informare și de asistență existente și relevante la nivelul Uniunii, precum portalul „Europa ta”, SOLVIT, EURES, organismele prevăzute la articolul 4 din Directiva 2014/54/UE, Rețeaua întreprinderilor europene și ghișeele unice și pot coopera cu acestea.

Articolul 10

Protecția datelor cu caracter personal

- (1) Fără a aduce atingere aplicării Regulamentului (UE) 2016/679, persoanele cărora le este eliberată o carte de identitate sau un permis de ședere au dreptul să verifice datele cu caracter personal conținute în respectivele documente și, dacă este cazul, să ceară rectificarea sau ștergerea lor.
- (2) Într-o carte de identitate sau într-un document de ședere nu se includ informații într-un model care poate fi citit cu ajutorul dispozitivelor de citire optică decât cu respectarea dispozițiilor prezentului regulament sau ale legislației naționale a statului membru emitent.
- (3) Datele biometrice colectate și stocate pe suportul de stocare al cărților de identitate și al documentelor de ședere se utilizează numai în conformitate cu legislația Uniunii și cea națională pentru a verifica:
 - (a) autenticitatea cărții de identitate sau a documentului de ședere;
 - (b) identitatea titularului pe baza elementelor comparabile direct disponibile în cazul în care este obligatorie, conform legii, prezentarea cărții de identitate sau a permisului de ședere.

Articolul 11

Monitorizarea

În termen de 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament, Comisia stabilește un program detaliat de monitorizare a realizărilor, a rezultatelor și a impactului prezentului regulament.

Programul de monitorizare stabilește mijloacele care se utilizează pentru colectarea datelor și a altor dovezi necesare și intervalele de timp la care se va face colectarea respectivă. Programul precizează măsurile care trebuie luate de Comisie și, respectiv, de statele membre pentru colectarea și analizarea datelor și a altor dovezi.

Statele membre furnizează Comisiei datele și alte dovezi necesare pentru efectuarea monitorizării.

Articolul 12

Raportarea și evaluarea

- (1) La patru ani de la data aplicării, Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European un raport privind punerea în aplicare a prezentului regulament.
- (2) Cel mai devreme la șase ani de la data aplicării prezentului regulament, Comisia efectuează o evaluare a prezentului regulament și prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European un raport conținând principalele sale constatări. Evaluarea se efectuează în conformitate cu Orientările Comisiei privind o mai bună legislație.
- (3) Statele membre furnizează Comisiei informațiile necesare pentru elaborarea rapoartelor respective.

Articolul 13

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament se aplică după 12 luni de la intrarea sa în vigoare.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

*Pentru Parlamentul European
Președintele*

*Pentru Consiliu,
Președintele*